

[Holstein.]

— en saadan Forsømmelse anser den højtærede Statsminister efter de Udtalelser, han har ladet tilflyde Offentligheden, ikke for at være af en saadan Art, at den giver Grund til at afskedige den paagældende Departementschef.

Op nu det andet Forhold, hvor den elementæreste Paapasselighed kunde have sparet Staten og det danske Samfund hundrede Tusinder af Kroner. Ja, det var jo Restsaldoen fra Krigsforsikringsfonden og de senere fra Tyskland indkomne Erstatningssummer for sænkede danske Skibe. Disse store Beløb indsattes paa Bankbog, paa den samme Bankbog som Restsaldoen og paa en Bankbog, hvorover den Kontorchef, der baade var Kasserer og Kontrolør med Kassen, havde Eneraadighed.

Den simpleste, elementæreste forretningsmæssige Fremgangsmaade vilde have tilsagt Departementschefen at indsætte disse Beløb ikke paa Bankbog, men paa Kontokurant i Banken, saaledes at der kun kunde trækkes paa dem med en Check, underskrevet af to Embedsmænd i Handelsministeriet, ligesom det for de Bankers Vedkommende, som er underlagt Departementschefen i Handelsministeriets øverste Tilsyn, er en Grundregel, at Banken ikke kan forpligtes uden ved to dertil bemyndigede Bankmænds Underskrift.

Hvis disse Beløb, hvad der er den elementæreste forretningsmæssige Fremgangsmaade i lignende Tilfælde i privatøkonomisk Drift, var blevet indsat paa Kontokurant i Stedet for paa Sparekassébog, vilde Kalamiteten ikke være indtruffet.

Op man kan ikke henvise til, at den paagældende ikke vidste noget som helst om, at Søkrigsforsikrings-Fonden eksisterede, og at disse Erstatningssummer kom ind, for selvfølgelig kom disse Erstatningssummer ind gennem Udenrigsministeriet og blev oversendt til Handelsministeriet, og det er Coutume i alle Ministerier, at Departementschefen modtager og ordner Posten og saa fordeler den ud til Kontorerne, og saa gaar Maskineriet. I hvert Fald vil jeg anse det for ganske usandsynligt, at disse Summer var oversendt fra Udenrigsministeriet, uden at Følgeskrivelsen og Checken var passeret gennem Departementschefen, og i hvert Fald er det givet, og den højtærede Handelsminister har indrømmet, at Handelsministeriets Departementschef var vidende om, at denne Fond eksisterede, og at disse Erstatningssummer kom ind.

Altsaa, den elementæreste Paapasselighed, som vilde være selvfølgelig i privatøkonomiske Forhold, er ikke iagttaget her, hvor det ikke drejer sig om en Privatmands eller et Privatforetagendes egne Penge, men hvor det drejer sig om Statens Forvaltning af andres Midler. Og denne Forsømmelse er sket i det Ministerium, som er sat til at overvaage Banktilsynet og Sparekassetilsynet, at udfærdige Banklove og Aktielove, at udfærdige Reglements for Bankernes Regnskabsvæsen og Forretningsgang o. s. v. Der er denne Forsømmelse begaaet!

Jeg maa maaske til Sammenligning med den højtærede Statsministers Stilling overfor den nuværende Departementschef og hans Forgænger have Lov til at erindre om, at den højtærede Statsminister i Foraaret 1924, inden der endnu var faldet Dom ved Landsretten i Sagen mod International Assurance — ved Byretten blev Bestyrelsen frikendt — opfordrede Departementschef Busck-Nielsen til at tage sin Afsked, hvad Departementschefen nægtede, hvorpaa den højtærede daværende Erhvervsminister gav ham hans Afsked med Pension. Bagefter blev Departementschef Busck-Nielsen dømt efter Aktielovens §§ 55 og 56 sammen med de øvrige Bestyrelsesmedlemmer til Bøde for grov Forsømmelse med Tilsynet som Medlemmer af et privat Selskabs Bestyrelse.

Men her, hvor det gælder om en Departementschefs Tilsyn indenfor hans eget Kontor med en Kontorchef, som med et stort Misgreb er gjort baade til Kasserer og til Kontrolør med sig selv som Kasserer, er der ikke begaaet nogen Forsømmelse, som giver Grund til at afskedige den paagældende!

Nu har jo den højtærede Statsminister tilsyneladende foretaget en stor Hauptaktion, idet han har overdraget til Rigsadvokaten at undersøge paa Grundlag af Hovedrevisorernes Betænkning, om der er Grund til at rejse strafferetlig Tiltale mod nogen Embedsmand i Handelsministeriet for Embedsforsømmelse. Hvis der skal rejses strafferetlig Tiltale mod nogen Embedsmand i Handelsministeriet, maatte det være efter Straffelovens § 143. Der staar i denne, at naar i øvrigt nogen har udvist Forsømmelse eller Skødesløshed i Embedsførelsen, uden at Gerningen falder ind under de i denne Lov givne særlige Forskrifter, men af en saadan Karakter, at den maa betegnes som gentagen Forsømmelse eller grov Forsømmelse eller Skødesløshed, straffes